

Arrest

nr. 302 902 van 8 maart 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN RISSEGHEM
Messidorlaan 330/1
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat C. VAN RISSEGHEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 13 april 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 11 juli 2023.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 28 september 2023 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger, Pashtoun en moslim van de imam Azam stekking. U bent geboren op (...) 1997 in Manshera, in Pakistan. Van uw geboorte tot 18 jaar woonde u in Pakistan. Toen u achttien jaar oud was, verhuisde uw gezin naar het dorp Qala Sheikh, in het district

Chaparhar van de provincie Nangarhar, waar uw vader was geboren. Daar bleef u wonen gedurende drie jaren. U ging niet naar school in Pakistan of Afghanistan, noch had u een beroep. Uw vader was een lokale zanger op feesten in Pakistan en Afghanistan. Hij was tevens drugsverslaafd.

Na een jaar in Afghanistan gewoond te hebben, werd uw vader voor een eerste keer aangesproken door de taliban toen hij hasj zat te roken bij de landbouwvelden nabij uw huis. Hij werd gevraagd te stoppen met zijn beroep als zanger. Zo niet zouden ze hem rechtsreeks naar de hel sturen, van zodra ze hiertoe bevel kregen. Anderhalve maand later vroegen ze het uw vader opnieuw bij de moskee na het avondgebed in het bijzijn van de dorpsoudsten. Hij gaf geen gehoor aan beide verzoeken.

U werd ook enkele keren aangesproken door de taliban over uw vaders beroep waarbij ze u vroegen hem te laten stoppen met zijn beroep. Uw moeder was angstig dat u zou gedood worden in plaats van uw vader. Hierop regelde uw moeder een paspoort met een Iraans visum voor u. U vluchtte weg in ongeveer 2019, toen u reeds twee jaren in Afghanistan woonde. U bleef zeven dagen in Iran. Dan werd u teruggestuurd door de Iraanse politie naar Afghanistan. U keerde terug naar Qala Sheikh. Daar bleef u voor één jaar, totdat uw vader werd vermoord in de tweede maand van 2020. Uw vader kwam 's nachts thuis nadat hij gezongen had op een trouwfeest. De volgende ochtend rond tien uur klopten er mensen aan. Uw vader opende de deur en kwam niet meer terug. Uw moeder maakte u wakker en vroeg u te gaan kijken waar uw vader was. U ging naar de landbouwvelden vlakbij uw huis, waar u uw vader zag met vier talibs, genaamd S., J., I. en N.. U zag hen uw vader neerschieten. U ging naar hen en vond uw vader reeds overleden, namelijk door een schot in zijn voorhoofd. De talibs zeiden tegen u: "Het was een bevel van onze leider. We hebben hem naar de hel gedaan." De lokale politie met versterking kwam een uur later naar de bewuste plaats. U vertelde hen wat er gebeurd was en benoemde de vier talibs bij naam. In de namiddag hielden jullie een begrafenis. Diezelfde namiddag probeerde de lokale politie de daders te arresteren. Dezen probeerden weg te vluchten, waarop de politie twee van de daders doodschoot, namelijk S. en N..

De volgende dag kwamen er talibanleden naar uw ouderlijk huis, waar veel familieleden waren verzameld ter ere van uw vader. Uw nonkel sprak met de talibs aan de deur, terwijl een kind de aanwezigen kwam waarschuwen dat mannen met machinegeweren op zoek waren naar u. Hierop verstopte u zich in een oven onder de grond. Uw familie plaatste er tapijten en potten op. De talibs kwamen binnen en doorzochten kort het huis. Ze vonden u niet. Ze zeiden: "We gaan hem niet zomaar laten. Zijn dagen zijn geteld." Hierop gingen ze weer weg.

Die avond vluchtte u met uw nonkel langs moederszijde naar zijn huis in Jalalabad. Daar dook u een maand onder, terwijl uw nonkel en tante het geld voor de reis verzamelden. U verliet Afghanistan voor een tweede keer in de derde maand van 2020.

U vluchtte via Turkije en Bulgarije naar België. Onderweg werd u geschopt in uw buik, waardoor u in Turkije een operatie onderging en in totaal twee jaar in Turkije verbleef. U kwam aan in België op 12 april 2022 en diende hier op 13 april 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Na uw vertrek vernam u dat de taliban nog bij uw ouderlijk huis komen aankloppen op zoek naar u. Eerst kwamen ze dagelijks, daarna minder. Recentelijk, komen ze om de tien of twintig dagen kijken bij uw ouderlijk huis of u thuis bent. Dit is de reden waarom uw moeder en broers en zussen niet meer in dit huis wonen, maar afwisselend verblijven in de huizen van uw tantes en nonkels. Twee maanden voor het persoonlijk onderhoud is uw broer S. ook Afghanistan ontvlucht uit vrees meegenomen te worden door de taliban omwille van uw vluchtmotieven.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: (1-2) twee foto's van u en uw vader, (3) een kopie van uw registratiekaart als Afghaanse vluchteling in Pakistan, en (4) een kopie van uw vaders registratiekaart als Afghaanse vluchteling in Pakistan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Het loutere gegeven enige tijd in Pakistan te hebben verbleven is niet voldoende om een nood aan internationale bescherming vast te stellen in uw hoofde. Er moet worden gesteld dat de nood aan internationale bescherming moet worden beoordeeld ten opzichte van het land van nationaliteit, in casu Afghanistan.

Uit het rapport EUAA: Pakistan – situation of Afghan refugees van mei 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/pakistan-situation-afghan-refugees>) blijkt dat etnische Pashtouns aan de beide

kanten van de grens tussen Afghanistan en Pakistan wonen. Zij delen niet alleen familiebanden, maar er is ook sprake van een gemeenschappelijke geschiedenis en cultuur. De taliban, die sinds augustus 2021 de macht hebben overgenomen in Afghanistan, heeft voornamelijk Pashtouns onder zijn leden. Zij nemen daarbij de belangrijkste posities in de de facto regering. Daarnaast blijkt uit de informatie dat er traditioneel veel gereisd wordt tussen Afghanistan en Pakistan, onder andere omwille van handel, familie die aan beide kanten van de grens woont, onderwijs, werk en medische behandeling.

Uit de EUAA Country Guidance van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) blijkt eveneens dat de behandeling van personen die geboren zijn of lang verbleven hebben in Pakistan, in het algemeen geen vervolging uitmaakt. Het is slechts in uitzonderlijke gevallen, die in casu niet worden aangetoond, dat men omwille van een verblijf in Pakistan een nood aan internationale bescherming kan aantonen.

U bent Pashtun van etnische origine (CGVS, p. 8). U stelt nog regelmatig contact te hebben met uw familie in Afghanistan, van wekelijks tot drie keer per week (CGVS, p.10). U verklaart voorts enkel vrienden van Nangarhar te hebben in België (CGVS, p.8). Bovendien, noemt u Qala Sheikh uw eigen dorp en Chaparhar uw eigen district (CGVS, p. 2-3 en 6). U kan ook de districten rond Chaparhar opnoemen, namelijk Pachieragam, Behsud, Surkhrod en Shinwar, alsook de provincies rond Nangarhar, zijnde Nuristan, Kunar, Laghman en Kabul (CGVS, p.9). Verder, kent u enkele bekende Afgaanse mensen, zoals A.G., K., A., generaal R. en G. A. K., en de feestdag Nowruz (CGVS, p.9). Hoewel u dus niet uw gehele leven in Afghanistan verbleef, toont bovenstaande aan dat u wel voeling hebt met uw Afgaanse regio van herkomst, waar u tevens ook zelf nog verbleef in de periode voor uw vertrek naar België, en met de Afgaanse normen en waarden.

Er kan bijgevolg niet worden ingezien waarom u zich, gelet op alle bovenstaande elementen, niet zou kunnen vestigen in Afghanistan.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban (CGVS, p.25). Onwaarschijnlijkheden, vaagheden en incoherenties maken echter dat er geen geloof kan worden gehecht aan het relaas waarop u uw vrees baseert.

Vooreerst moet er op gewezen worden op verscheidene tegenstrijdigheden in uw verklaringen afgenomen op verschillende tijdstippen. Zo verklaarde u zowel bij de registratie van uw verzoek tot internationale bescherming (VIB), als bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u was geboren in het dorp Qala Sheikh, in district Chaplihar van de provincie Nangarhar (Registratie VIB, d.d. 13/04/2022; Verklaring DVZ, d.d. 07/06/2022, p.1). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS stelt u echter in Manshera, Pakistan geboren te zijn, waar u verbleef tot uw achttienjarige leeftijd (CGVS, p. 2 en 6). Voorts, verklaarde u aan de Oostenrijkse autoriteiten geboren te zijn op (...) 2003 (Dublin Unit Austria, d.d. 14/06/2022), terwijl u zich in België aanmeldde met de geboortedatum van (...) 1997 en deze datum herhaalt bij het CGVS (Registratie VIB, d.d. 13/04/2022; CGVS, p.6). Verder, zei u bij de DVZ dat u uw originele taskara had achtergelaten in Afghanistan en een kopie ervan op uw gsm bijhield (Verklaring DVZ, d.d. 07/06/2022, p.11). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS vertelt u gevlucht te zijn uit Afghanistan met uw originele taskara en paspoort totdat dezen werden afgenomen door de Iraanse politie bij uw repatriëring (CGVS, p.4). Gewezen op uw tegenstrijdige verklaring bij de DVZ dat u de originele taskara achterliet in Afghanistan, stelt u dat u dit niet zo zei bij de DVZ (CGVS, p.4). Daarnaast, stelt u omtrent het moment van uw vertrek uit Afghanistan bij de DVZ een keer dat u één maand na uw vaders overlijden vertrok en een andere keer dat vijf dagen na zijn overlijden vertrok (DVZ, Vragenlijst CGVS, d.d. 31/03/2023, vraag 5; Verklaring DVZ, d.d. 07/06/2022, p.7). Bij het CGVS vertelt u dat u één maand na uw vaders overlijden vertrok uit Afghanistan (CGVS, p.20). Deze vaststellingen ondermijnen uw algemene geloofwaardigheid reeds.

Verder, dient er ook opgemerkt te worden dat u – naast het nalaten te vertellen geboren te zijn in Pakistan – ook inconsistent bent over hoelang u in Afghanistan hebt gewoond. Initieel vertelt u dat u drie jaren in Afghanistan hebt gewoond en u dan vertrok uit uw land (CGVS, p.2). Nogmaals gevraagd beaamt u deze verklaring (CGVS, p.7). Gevraagd of u tijdens die drie jaren heel de tijd in Afghanistan bleef, antwoordt u bevestigend (CGVS, p.7). Gewezen op uw verklaring bij het DVZ dat u reeds eens weg ging uit Afghanistan, stelt u dat u niet weg was geweest (CGVS, p.7). Gewezen op uw verklaring bij de DVZ, zijnde “Ik ging al eens naar Turkije maar ik werd toen tegengehouden aan de grens en door de Iraanse politie teruggestuurd naar Afghanistan”, geeft u toe dat dit gebeurd is in ongeveer 2019, toen u reeds twee jaren in Afghanistan woonde (CGVS, p.7). Deze inconsistentie komt uw algemene geloofwaardigheid wederom niet ten goede.

Betreffende de bedreigingen en vervolgingsfeiten vanwege uw vaders beroep als lokale zanger op feesten, is het vooreerst weinig aannemelijk dat de taliban uw vader slechts voor een eerste keer hierover hebben aangesproken toen uw gezin reeds één jaar was teruggekeerd naar Qala Sheikh in Afghanistan (CGVS, p.16). Ze vroegen uw vader te stoppen met zijn beroep als zanger, zo niet zouden ze hem rechtsreeks naar de hel sturen van zodra ze hiertoe bevel hadden (CGVS, p.16). U stelt zelf dat er in uw dorp veel taliban waren die overdag en 's nachts actief waren. De taliban preekten tegen de dorpelingen. Ze arresteerden en sloegen mensen met te korte baarden en kapsels of te korte klederdracht (CGVS, p.11). Het was ook verboden om een gsm te hebben met muziek of liedjes. Indien de taliban een gsm vonden, moest die persoon de geheugenkaart opeten en zijn haren afscheren (CGVS, p.11-12). Mensen die werkten voor de overheid werden opgehangen door de taliban in uw dorp (CGVS, p.12). Niemand was in staat tegen de taliban iets te zeggen (CGVS, p.12). U voegt toe dat de kans zeer groot is dat de taliban het snel te weten

komen indien iemand een zanger is. Uw vader ging bijvoorbeeld naar trouwfeesten en mensen gaven deze informatie door aan de taliban. Zelfs in dorpen waar de taliban machtig waren, werden feesten met zangers georganiseerd in gesloten ruimtes, zoals gastenhuizen. Maar de taliban konden het altijd te weten komen, verklaart u (CGVS, p.16). In het licht van deze verklaringen, is het uiterst onwaarschijnlijk dat de taliban die actief waren in uw dorp slechts na één jaar uw vader voor het eerst bedreigden en dit enkel met woorden, niet met daden.

Anderhalve maand na de eerste bedreiging, werd uw vader voor een tweede maal aangesproken door de taliban, nabij de moskee na het avondgebed (CGVS, p.17). De dorpsoudsten waren ook aanwezig zodat uw vader niet kon ontkennen dat hij aangesproken of verwittigd is geweest (CGVS, p.17). De taliban vroegen uw vader te stoppen met zijn beroep, zo niet zou het zijn leven kosten en de levens van zijn familieleden (CGVS, p.17). U bevond zich tijdens dit gesprek in de moskee. Toen u naar buiten kwam, vertelden mensen wat de talibs tegen uw vader hadden gezegd (CGVS, p.17). Hier dient opgemerkt te worden dat het weinig aannemelijk is dat de taliban gedurende anderhalve maand geen acties ondernemen tegenover uw vader tussen de eerste en tweede bedreiging. Gezien de wrede en gewelddadige aard van de taliban in uw dorp dat u schetst (zie boven), kan verwacht worden dat de taliban niet slechts na anderhalve maand enkel uw vader aanspreken en geen verdere acties uitvoeren. Dezelfde conclusie kan getrokken worden omtrent het feit dat uw vader in een periode van drie jaren slechts twee maal persoonlijk is aangesproken geweest door de taliban waarvan u op de hoogte bent (CGVS, p.17-18).

Drie maanden tot één jaar na de tweede aanspreking van uw vader, bent u Afghanistan voor een eerste keer ontvlucht (CGVS, p.18). U getuigt dat u voor uw eerste vertrek uit Afghanistan niet persoonlijk bent bedreigd geweest. U werd wel enkele keren aangesproken op straat door talibs die u zeiden dat ze aan het wachten waren op een bevel om uw vader te doden omdat hij nog steeds niet gestopt was met zijn beroep als zanger (CGVS, p.18-19). Het is ten eerste weinig aannemelijk dat u uit het land vlucht zonder zelf persoonlijk bedreigd geweest te zijn. Uw moeder was bevreesd dat de taliban u iets zullen aandoen in plaats van uw vader (CGVS, p.4). Dit is echter ook weinig aannemelijk, gezien de taliban op dat moment nog niets fysiek hadden uitgevoerd tegenover uw vader omdat ze aan het wachten waren op een bevel om uw vader te doden (CGVS, p.18-19). Ten tweede, dient hier ook opgemerkt te worden dat het uiterst onwaarschijnlijk is dat de taliban die u dermate gewelddadig omschrijft (zie boven) dienden te wachten op een bevel om uw vader te vermoorden omwille van zijn beroep van zanger.

Na uw eerste vertrek uit Afghanistan, verbleef u zeven dagen in Iran, van waaruit u gerepatrieerd werd naar Afghanistan (CGVS, p.18). U bleef nog één jaar in Afghanistan wonen. Het is treffend dat u ondanks de vrees voor de taliban terugkeert naar uw eigen dorp en daar zo lang blijft. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vrees ten opzichte van de taliban in uw regio ten stelligste. Hierbij dient ook opgemerkt te worden dat u later vlucht naar uw oom langs moederszijde in Jalalabad (CGVS, p.24). U vertelt dat het daar veiliger was dan in uw eigen regio (CGVS, p.24). Er was aldus een veiligere plek waar naar toe u reeds eerder kon vluchten, wat u naliet te doen. Verder, verklaart u dat u in de periode na uw repatriëring vanuit Iran meer dan honderd keren werd aangesproken door de taliban en dorpingen. Ze scholden u uit, omdat u de zoon was van een slecht persoon (CGVS, p.19). In het jaar tussen uw twee vertrekken uit Afghanistan, getuigt u dat uw vader niet meer werd tegengehouden of bedreigd door de taliban en dat hij verder deed met zijn activiteiten als zanger (CGVS, p.18-19). Het is wederom uiterst onwaarschijnlijk dat de taliban uw vader niet meer aanspraken voor een periode van bijna een jaar, gezien hun wrede aard die u schetst (zie boven). Bovendien, is het weinig geloofwaardig dat de taliban u meerdere keren aanspreken in deze periode, maar uw vader absoluut niet. Men zou verwachten dat de taliban meer attentie geven aan degenen die in hun ogen een verboden beroep uitoefent dan aan diens zoon.

Gewezen op het feit dat de taliban u zoveel keren aanspraken, maar slechts veel later uw vader vermoorden, antwoordt u dat ze mogelijks dachten dat uw gezin nieuw was in Afghanistan en uit Pakistan kwam en ze u daarom mogelijks zoveel tijd gaven (CGVS, p.19). Uw gezin woonde reeds minstens twee jaar in Afghanistan toen u zo regelmatig werd aangesproken (zie boven). Daarom kan de gedachtegang dat uw gezin nieuw was in Afghanistan niet gevolgd worden als uitklaring voor het gebrek aan acties vanwege de taliban gedurende drie jaren tot uw vaders dood. Het is tevens weinig geloofwaardig dat de taliban dermate veel geduld hadden, zelfs na enkele waarschuwingen omtrent hun verbod op zangers. Verder, redeneert u ook dat de taliban niet zomaar iemand konden vermoorden, zolang er geen bevel is van hun leider of rechtbank (CGVS, p.19). Hierover dient opnieuw opgemerkt te worden dat het uiterst onwaarschijnlijk is dat de taliban die u dermate gewelddadig omschrijft (zie boven) überhaupt en zolang dienden te wachten op een bevel om uw vader te vermoorden omwille van zijn beroep van zanger. Men kan verwachten dat de taliban na de waarschuwingen paal en perk aan zijn beroep stellen, gezien uw vader openlijk ingaat tegen hun verbod en hun leefregels in het dorp en ze mensen die muziek afspelen op hun gsm onmiddellijk bestraffen (zie boven). Gevraagd waarom er dan uiteindelijk toch een bevel uitgevaardigd werd om uw vader te vermoorden, speculeert u dat de taliban mogelijks dachten dat ze uw vader genoeg hadden verwittigd en hij lang genoeg in het land was om alle regels te kennen (CGVS, p.19). U kan echter niet uitklaren maken waarom het op dat moment dan plots genoeg was voor de taliban en waarom niet eerder. Gevraagd of de taliban in uw dorp altijd luisterden naar een bevel van hun oversten, antwoordt u dat u niet bij de taliban hebt gewerkt en dit dus ook niet 100% zeker weet. U vindt het in elk geval logisch (CGVS, p.20). Het blijft echter onwaarschijnlijk dat de taliban dergelijke lange tijd wachten met het doden van uw vader, gezien de wreedheid en abruptheid van

hun straffen die u schetst. Zo verklaart u dat er veel mensen die voor de overheid werkten, opgehangen werden in het dorp (CGVS, p.12). Indien dorpelingen op straat rondhingen tijdens gebeden, werden ze aangevallen en geslagen, onder andere met buizen (CGVS, p.11). Ze werden ook geslagen omwille van het niet naleven van de kledingregels van de taliban (CGVS, p.11-12).

In de tweede maand van 2020, vermoordden de taliban uw vader rond tien uur 's ochtends op de landbouwvelden vlakbij uw huis (CGVS, p.20). U zag dit gebeuren van op een afstand en ging naar de plaats van het gebeuren. Hier zeiden de taliban tegen u: "We hadden je eerder verteld dat je vader moest stoppen. Nu krijgen we bevel van onze leider en hebben we hem naar de hel gestuurd." U kon de vier aanwezige taliban herkennen, zijnde S., J., I. en N.. Een uur na het incident kwam de politie aan bij de plaats (CGVS, p.20). U sprak met hen en vertelde dat die vier mannen uw vader hadden vermoord (CGVS, p.21). Later die dag heeft de lokale politie twee van de vier taliban doodgeschoten, namelijk S. en N. (CGVS, p.21).

Andere dorpelingen hebben gehoord dat u de vier namen van de talibs aan de politie gaf (CGVS, p.21). U vermoedt dat zij deze informatie doorgaven aan de taliban (CGVS, p.21). De volgende dag kwamen vier of vijf talibs rond acht of negen uur in de voormiddag naar uw huis. Ze waren op zoek naar u omdat ze u beschuldigden van verklikking aan de politie (CGVS, p.22-23). Vele van uw familieleden waren op bezoek omwille van het overlijden van uw vader. Uw nonkel ging naar de deur praten met de taliban. Kinderen van uw familie zagen dit en kwamen de mensen binnen waarschuwen dat de taliban op zoek waren naar u (CGVS, p.23). U verstopte zich in de ondergrondse oven, een idee van uw moeder. Uw familieleden plaatsten daarop tapijten en potten (CGVS, p.23). De taliban doorzochten uw huis. Ze merkten niet eens dat er een oven onder de grond was (CGVS, p.23). De taliban zeiden tegen uw familie dat ze u niet zomaar zouden laten en dat uw dagen geteld zijn (CGVS, p.23). U wachtte in de oven totdat het donker werd. Dan vertrok u met uw oom langs moederszijde naar diens huis (CGVS, p.23). Gevraagd of de taliban uw huis niet in het oog hielden opdat u niet zou kunnen wegluchten, stelt u dat ze niet op één plaats blijven omdat de overheid dan kan komen. Ze komen naar een huis en dan gaan ze heel snel weg (CGVS, p.23-24). Dit is echter tegenstrijdig met de informatie die u verschaftte over de situatie in uw dorp, namelijk dat de taliban overdag en 's nachts actief waren in uw dorp en de politie niet naar uw dorp kwam. Enkel af en toe als er iemand gestorven was, kwam de politie in een grote troep (CGVS, p.11-12). In het licht van deze situatieschets, is het weinig aannemelijk dat de taliban uw huis bezoeken op klaarlichte dag rond acht of negen uur in de voormiddag en dan niet in de buurt bleven wachten, gezien er een aanzienlijke kans was dat u zou wegluchten.

U vluchtte weg naar het huis van uw oom langs moederszijde in Jalalabad (CGVS, p.24). Daar bleef u een maand ondergedoken, zonder naar buiten te gaan. U vertelt dat het daar veiliger was dan in uw eigen regio (CGVS, p.24). Hierbij dient opgemerkt te worden dat er een veiligere plek was waar naar toe u reeds eerder kon vluchten, wat u naliet te doen. Na een maand bij uw nonkel te hebben ondergedoken, vlucht u uiteindelijk Afghanistan uit (CGVS, p.24).

In de maand nadat u vluchtte uit uw dorp, kwamen de taliban dagelijks vragen waar u was (CGVS, p.24). Daarna kwamen ze minder langs, maar wel nog vaak. Recentelijk komen ze om de tien of twintig dagen nog naar uw ouderlijk huis, als ze het toevallig passeren (CGVS, p.24-25). Daarom verhuizen uw moeder, broers en zussen regelmatig naar huizen van andere mensen. Uw moeder is bevreesd dat de taliban uw broer S. zouden komen ontvoeren of een dochter, die ze willen laten trouwen met een talib (CGVS, p.24). Om deze reden vluchtte uw broer S. uit Afghanistan twee maanden voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Hierover moet nog worden toegevoegd dat u initieel tijdens het persoonlijk onderhoud vertelde dat al uw broers en zussen momenteel bij uw moeder wonen, uitgesloten van uw overleden zus S. (CGVS, p.10). Later vertelt u echter dat uw broer S. twee maanden voor het persoonlijk onderhoud gevlucht is (CGVS, p.15). Ook deze inconsistentie komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet ten goede.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotief.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

De registratiekaarten van u en uw vader als Afghaanse vluchtelingen in Pakistan geven hoogstens een indicatie van jullie identiteit.

Uit de twee foto's blijkt niet dat het uw vader is. De voorgehouden problemen kunnen er tevens niet uit worden afgeleid. Privé-foto's hebben bovendien geen bewijswaarde, omdat fotomateriaal gemanipuleerd kan worden.

Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u dat u video's zou doorsturen naar het CGVS (CGVS, p. 3-4, 15-16 en 26). Deze hebt u niet verstuurd, waardoor er geen rekening mee kan gehouden worden. Bovendien, verklaarde u dat twee video's het zingen van uw vader toonden en in één video's uw moeder jullie situatie bespreekt (CGVS, p.15-16). Het beroep van uw vader staat hier niet ter discussie. Uw vluchtrelaas werd reeds ongeloofwaardig bevonden, waardoor een video waarin uw moeder deze bespreekt niet volstaat om de beoordeling van het CGVS te wijzigen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied

louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsvername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde

veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te

voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegenwoordigd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsvername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het

wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U hebt in België namelijk enkel Afgaanse vrienden die u kent uit het opvangcentrum en welke afkomstig zijn van de provincie Nangarhar (CGVS, p.8).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van "het beginsel van behoorlijk bestuur", van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Verzoeker voert tevens een manifeste appreciatiefout aan, een schending van de zorgvuldigheidsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: EVRM).

Vooreerst geeft verzoeker aan niet akkoord te zijn met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht hij deze vervolgens te weerleggen.

Verzoeker betoogt dat in de eerste plaats wat betreft zijn bijzondere behoeften en kwetsbaarheid, hij geconfronteerd werd met moeilijke gebeurtenissen. Hij stelt dat hij zag hoe zijn familie werd bedreigd en zijn vader voor zijn ogen op brute wijze in een veld werd vermoord. Verzoeker meent dat hij zich nooit heeft kunnen onderwerpen aan het talibanregime. Hij betoogt dat zijn ouders hem altijd hebben opgevoed om vrij en artistiek te zijn. Verzoeker benadrukt dat zijn oriëntatie en al zijn overtuigingen werden verbijzeld zodra hij in Afghanistan aankwam. Hij meent dat verweerder zich lijkt af te vragen welke risico's een verzoeker om internationale bescherming loopt als hij terugkeert naar zijn land. Verzoeker vervolgt dat verweerder geen rekening houdt met het beroep van zijn vader. Hij benadrukt dat muziek en muziekinstrumenten door de taliban als immoreel worden beschouwd. Verzoeker stelt dat de taliban verschillende muziekinstrumenten hebben verbrand om een sterk signaal te geven dat muziek niet wordt getolereerd. Hij beklemtoont dat de meeste door de taliban verbrande instrumenten uit trouwzalen kwamen. Hij betoogt dat er aan herinnerd moet worden dat zijn vader voornamelijk optrad op bruiloftsfeesten. Voorts betoogt verzoeker dat verweerder verklaard heeft dat zijn regio geen risicogebied was. Volgens verzoeker houdt verweerder geen rekening met zijn verklaring die uitlegt dat het juist de inwoners van het dorp zijn die een pro-taliban beleid voeren en dat zij het zijn die zijn familie door een nachtmerrie hebben laten gaan. Hij betoogt dat verweerder ook geen rekening houdt met de bezoeken van de taliban aan het dorp om te controleren of hun visie op de islam door

de dorpelingen wordt gerespecteerd. Verder voert verzoeker aan dat verweerder de waarheidsgetrouwheid in twijfel trekt van zijn relaas inzake de moord op zijn vader. Verzoeker betoogt nog dat verweerder slechts een deel van zijn verhaal analyseerde. Hij stelt dat verweerder niet lijkt te begrijpen dat de bedreigingen aan het adres van zijn vader en vervolgens aan hemzelf afkomstig waren van pro-taliban dorpelingen. Verzoeker meent dat verweerder niet de onverschilligheid van zijn vader ten aanzien van de waarschuwingen van deze dorpelingen analyseert, die hebben geleid tot de dreigementen van verzoeker zelf om zijn vader iets aan te doen. Hij betoogt dat de beslissing van verweerder evenmin lijkt te begrijpen dat verzoeker de vier talibanleden die zijn vader hadden vermoord, heeft aangeklaagd en dat twee van hen als gevolg van deze aanklacht zijn overleden. Verzoeker benadrukt dat hij formeel werd geïdentificeerd door de taliban en zij zijn sindsdien naar hem op zoek zijn om hem te executeren wegens verraad.

Daarnaast bespreekt verzoeker op omstandige wijze de subsidiaire bescherming waarbij de veiligheidssituatie en humanitaire situatie worden aangestipt.

Doorheen zijn verzoekschrift refereert verzoeker naar en citeert hij fragmenten uit algemene landeninformatie, rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: HvJ), rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) en 's Raads rechtspraak.

2.2. Stukken

2.2.1. Ter staving van het verzoekschrift worden volgende stukken toegevoegd:

- een persartikel van AFP van 2 juli 2022: 'Levez toutes les sanctions contre l'Afghanistan et soutenez votre nation' : des religieux jurent fidélité aux talibans';
- een artikel van Human Rights Watch van 21 oktober 2021: 'Réponses politiques pour soutenir les Afghans fuyant l'Afghanistan contrôlé par les talibans';
- een rapport van Organisation Suisse d'aide aux réfugiés van 31 oktober 2021: 'Afghanistan: Profils à risque';
- een artikel van Human Rights Watch: 'Afghanistan événements de 2021';
- een document : 'Afghanistan: derniers développements' van 22 juni 2022 ;
- een rapport van Organisation Suisse d'aide aux réfugiés van 26 maart 2021: 'Afghanistan : risques au retour liés à l'occidentalisation' ;
- een artikel van Human Rights watch van 22 maart 2022 : 'Afghanistan: les talibans menacent de commettre des 'meurtres de vengeance'';
- een persartikel van BBC van 31 oktober 2021: 'Afghanistan: des hommes armés attaquent un mariage pour empêcher la diffusion de musique' ;
- UNHCR guidance note van februari 2023: 'Guidance note on the international protection needs of people fleeing Afghanistan- Update I'.

Tevens wordt er in de inventaris der bronnen gewezen op volgende weblinks:

- *Asylos, Afghanistan: COI Repository, 6 april 2022, beschikbaar op: c4bf337-b621-4a06-8b13-c91bd538516c. <https://www.asylos.eu/Handlers/Download.ashx?IDMF=l>*
- *U.K. Home Office, Country Policy and Information Note Afghanistan: Humanitarian situation, februari 2022, beschikbaar op: [df.https://www.ecoi.net/en/file/local/2068082/AFG_CPIN_Humanitarian_situation.p](https://www.ecoi.net/en/file/local/2068082/AFG_CPIN_Humanitarian_situation.p)*
- *U.N. Situation of human rights in Afghanistan - Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights (A/HRC/49/24) (Advance Unedited Version), 8 March 2022, beschikbaar op <https://reliefweb.int/report/afghanistan/situation-human-rights-afghanistan-report-united-nations-high-commissioner-human>*
- *Le Courrier, Famine afghane: la grande hypocrisie, 21 februari 2022, beschikbaar op : <https://lecourrier.ch/2022/02/27/famine-afghane-la-urande-hypocrisie/>*
- *NANSEN NOTE 3-22, Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer, beschikbaar op : <https://nansenloads/2022/10/NANSEN-Notes-Afghanistan-2022-3-AFGHANISTANEEN-ANALYSE-VAN-HET-BESCHERMINGSBELEID-EN-RISICOS-BIJTERUGKEER-I.pdf>.*

2.2.2. Op 7 februari 2024 dient verweerder overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar volgende rapporten:

- EUAA, "Afghanistan Security Situation", augustus 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", januari 2022;
- EUAA, "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022;
- EASO, "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City", augustus 2020;
- EUAA, "Afghanistan: Targeting of individuals", augustus 2022;
- EUAA, "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan", juni 2023.
- EUAA, "Afghanistan-Country Focus" van december 2023;

- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023.

2.2.3. Verzoeker brengt op 12 februari 2024 ter terechtzitting aan de Raad een aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waaraan volgende documenten worden toegevoegd:

- zijn gelegenheidsformulier in de tuinbouwsector van 2023 met een overzicht van gewerkte dagen;
- een getuigenverklaring van 9 februari 2024 van N. P., een medewerker bij het Rode Kruis.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving

van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoeker vreest bij een terugkeer naar Afghanistan een vervolging door de taliban omdat hij de vier talibanleden, die zijn vader gedood hebben omwille van diens beroep als zanger, heeft aangegeven bij de politie.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van de partijen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en de daaraan gekoppelde vervolgingsproblemen met de taliban.

Vooreerst wordt er in de bestreden beslissing aangaande verzoekers verblijf in Pakistan met reden gemotiveerd:

"Uit het rapport EUAA: Pakistan – situation of Afghan refugees van mei 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/pakistan-situation-afghan-refugees>) blijkt dat etnische Pashtouns aan de beide kanten van de grens tussen Afghanistan en Pakistan wonen. Zij delen niet alleen familiebanden, maar er is ook sprake van een gemeenschappelijke geschiedenis en cultuur. De taliban, die sinds augustus 2021 de macht hebben overgenomen in Afghanistan, heeft voornamelijk Pashtouns onder zijn leden. Zij nemen daarbij de belangrijkste posities in de de facto regering. Daarnaast blijkt uit de informatie dat er traditioneel

veel gereisd wordt tussen Afghanistan en Pakistan, onder andere omwille van handel, familie die aan beide kanten van de grens woont, onderwijs, werk en medische behandeling.

Uit de EUAA Country Guidance van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) blijkt eveneens dat de behandeling van personen die geboren zijn of lang verbleven hebben in Pakistan, in het algemeen geen vervolging uitmaakt. Het is slechts in uitzonderlijke gevallen, die in casu niet worden aangetoond, dat men omwille van een verblijf in Pakistan een nood aan internationale bescherming kan aantonen.

U bent Pashtun van etnische origine (CGVS, p. 8). U stelt nog regelmatig contact te hebben met uw familie in Afghanistan, van wekelijks tot drie keer per week (CGVS, p.10). U verklaart voorts enkel vrienden van Nangarhar te hebben in België (CGVS, p.8). Bovendien, noemt u Qala Sheikh uw eigen dorp en Chaparhar uw eigen district (CGVS, p. 2-3 en 6). U kan ook de districten rond Chaparhar opnoemen, namelijk Pachieragam, Behsud, Surkhrod en Shinwar, alsook de provincies rond Nangarhar, zijnde Nuristan, Kunar, Laghman en Kabul (CGVS, p.9). Verder, kent u enkele bekende Afghaanse mensen, zoals A. G., K., A., generaal R. en G. A. K., en de feestdag Nowruz (CGVS, p.9). Hoewel u dus niet uw gehele leven in Afghanistan verbleef, toont bovenstaande aan dat u wel voeling hebt met uw Afghaanse regio van herkomst, waar u tevens ook zelf nog verbleef in de periode voor uw vertrek naar België, en met de Afghaanse normen en waarden. Er kan bijgevolg niet worden ingezien waarom u zich, gelet op alle bovenstaande elementen, niet zou kunnen vestigen in Afghanistan."

Verzoeker brengt geenszins concrete elementen bij die voorgaande omstandige motieven, die steun vinden in de stukken van het dossier, kunnen ontkrachten.

Vervolgens wordt er in de bestreden beslissing op goede gronden geoordeeld dat:

- i) er vooreerst moet gewezen worden op verscheidene tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen afgenomen op verschillende tijdstippen. Zo verklaarde verzoeker zowel bij de registratie van zijn verzoek tot internationale bescherming, als bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) dat hij was geboren in het dorp Qala Sheikh, in district Chaplihar van de provincie Nangarhar. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS stelt verzoeker echter in Manshera, Pakistan geboren te zijn, waar hij verbleef tot achttienjarige leeftijd. Voorts verklaarde verzoeker aan de Oostenrijkse autoriteiten geboren te zijn op (...) 2003, terwijl hij zich in België aanmeldde met de geboortedatum van (...)1997 en herhaalt hij deze geboortedatum bij het CGVS. Verder zei verzoeker bij de DVZ dat hij zijn originele taskara had achtergelaten in Afghanistan en een kopie ervan op zijn gsm bijhield. Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS vertelt verzoeker gevluht te zijn uit Afghanistan met zijn originele taskara en paspoort totdat deze werden afgenomen door de Iraanse politie bij zijn repatriëring. Gewezen op zijn tegenstrijdige verklaring bij de DVZ dat hij de originele taskara achterliet in Afghanistan, stelt verzoeker dat hij dit niet zo zei bij de DVZ. Daarnaast stelt verzoeker omtrent het moment van zijn vertrek uit Afghanistan bij de DVZ een keer dat hij één maand na zijn vaders overlijden vertrok en een andere keer dat hij vijf dagen na zijn overlijden vertrok. Op het CGVS vertelt verzoeker dat hij één maand na zijn vaders overlijden vertrok uit Afghanistan. Deze vaststellingen ondermijnen reeds zijn algemene geloofwaardigheid ;
- ii) er verder ook dient opgemerkt te worden dat verzoeker naast het nalaten te vertellen geboren te zijn in Pakistan ook inconsistent is over hoelang hij in Afghanistan heeft gewoond. Initieel vertelt verzoeker dat hij drie jaren in Afghanistan heeft gewoond en hij dan vertrok uit zijn land. Nogmaals gevraagd beaamt verzoeker deze verklaring. Gevraagd of verzoeker tijdens die drie jaren heel de tijd in Afghanistan bleef, antwoordt hij bevestigend. Gewezen op zijn verklaring bij de DVZ dat hij reeds weg ging uit Afghanistan, stelt verzoeker dat hij niet weg was geweest. Gewezen op zijn verklaring bij de DVZ, zijnde "Ik ging al eens naar Turkije maar ik werd toen tegengehouden aan de grens en door de Iraanse politie teruggestuurd naar Afghanistan", geeft verzoeker toe dat dit gebeurd is in ongeveer 2019, toen hij reeds twee jaren in Afghanistan woonde. Deze inconsistentie komt zijn algemene geloofwaardigheid wederom niet ten goede;
- iii) betreffende de bedreigingen en vervolgingsfeiten vanwege zijn vaders beroep als lokale zanger op feesten, het vooreerst weinig aannemelijk is dat de taliban zijn vader slechts voor een eerste keer hierover hebben aangesproken toen zijn gezin reeds één jaar was teruggekeerd naar Qala Sheikh in Afghanistan. Ze vroegen zijn vader te stoppen met zijn beroep als zanger, zo niet zouden ze hem rechtsreeks naar de hel sturen van zodra ze hiertoe bevel hadden. Verzoeker stelt zelf dat er in zijn dorp veel taliban waren die overdag en 's nachts actief waren. De taliban preekten tegen de dorpelingen. Ze arresteerden en sloegen mensen met te korte baarden en kapsels of te korte klederdracht. Het was ook verboden om een gsm te hebben met muziek of liedjes. Indien de taliban een gsm vonden, moest die persoon de geheugenkaart opeten en zijn haren afscheren. Mensen die werkten voor de overheid werden opgehangen door de taliban in verzoekers dorp. Niemand was in staat tegen de taliban iets te zeggen. Verzoeker voegt toe dat de kans zeer groot is dat de taliban het snel te weten komen indien iemand een zanger is. Verzoekers vader ging bijvoorbeeld naar trouwfeesten en mensen gaven deze informatie door aan de taliban. Zelfs in dorpen waar de taliban machtig waren, werden feesten met zangers georganiseerd in gesloten ruimtes, zoals gastenhuizen. Maar de taliban konden het altijd te weten komen, verklaart verzoeker. In het licht van deze verklaringen, is het uiterst onwaarschijnlijk dat de taliban die actief waren in verzoekers dorp slechts na één jaar zijn vader voor het eerst bedreigden en dit enkel met woorden, niet met daden;

iv) anderhalve maand na de eerste bedreiging, verzoekers vader voor een tweede maal aangesproken werd door de taliban, nabij de moskee na het avondgebed. De dorpsoudsten waren ook aanwezig zodat verzoekers vader niet kon ontkennen dat hij aangesproken of verwittigd is geweest. De taliban vroegen zijn vader te stoppen met zijn beroep, zo niet zou het zijn leven kosten en de levens van zijn familieleden. Verzoeker bevond zich tijdens dit gesprek in de moskee. Toen hij naar buiten kwam, vertelden mensen wat de talibs tegen zijn vader hadden gezegd. Hier dient opgemerkt te worden dat het weinig aannemelijk is dat de taliban gedurende anderhalve maand geen acties ondernemen tegenover zijn vader tussen de eerste en tweede bedreiging. Gezien de wrede en gewelddadige aard van de taliban in zijn dorp dat verzoeker schetst, kan verwacht worden dat de taliban niet slechts na anderhalve maand enkel zijn vader aanspreken en geen verdere acties uitvoeren. Dezelfde conclusie kan getrokken worden omtrent het feit dat zijn vader in een periode van drie jaren slechts tweemaal persoonlijk is aangesproken geweest door de taliban waarvan verzoeker op de hoogte is;

v) drie maanden tot één jaar na de tweede aanspreking van zijn vader, verzoeker Afghanistan voor een eerste keer ontvlucht is. Verzoeker getuigt dat hij voor zijn eerste vertrek uit Afghanistan niet persoonlijk bedreigd is geweest. Verzoeker werd wel enkele keren aangesproken op straat door talibs die hem zeiden dat ze aan het wachten waren op een bevel om zijn vader te doden omdat hij nog steeds niet gestopt was met zijn beroep als zanger. Het is ten eerste weinig aannemelijk dat verzoeker uit het land vlucht zonder zelf persoonlijk bedreigd geweest te zijn. Verzoekers moeder was bevreesd dat de taliban hem iets zouden aandoen in plaats van zijn vader. Dit is echter ook weinig aannemelijk, gezien de taliban op dat moment nog niets fysiek hadden uitgevoerd tegenover verzoekers vader omdat ze aan het wachten waren op een bevel om zijn vader te doden. Ten tweede, dient hier ook opgemerkt te worden dat het uiterst onwaarschijnlijk is dat de taliban die verzoeker dermate gewelddadig omschrijft dienden te wachten op een bevel om zijn vader te vermoorden omwille van zijn beroep als zanger;

vi) na zijn eerste vertrek uit Afghanistan, verzoeker zeven dagen in Iran verbleef, van waaruit hij gerepatriëerd werd naar Afghanistan. Verzoeker bleef nog één jaar in Afghanistan wonen. Het is treffend dat hij ondanks de vrees voor de taliban terugkeert naar zijn eigen dorp en daar zo lang blijft. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoekers vrees ten opzichte van de taliban in zijn regio ten stelligste. Hierbij dient ook opgemerkt te worden dat verzoeker later vlucht naar zijn oom langs moederszijde in Jalalabad. Verzoeker vertelt dat het daar veiliger was dan in zijn eigen regio. Er was aldus een veiligere plek waar naartoe verzoeker reeds eerder kon vluchten, wat hij naliet te doen. Verder verklaart verzoeker dat hij in de periode na zijn repatriëring vanuit Iran meer dan honderd keren werd aangesproken door de taliban en dorpelingen. Ze scholden hem uit, omdat hij de zoon was van een slecht persoon. In het jaar tussen zijn twee vertrekken uit Afghanistan, getuigt verzoeker dat zijn vader niet meer werd tegengehouden of bedreigd door de taliban en dat hij verder deed met zijn activiteiten als zanger. Het is wederom uiterst onwaarschijnlijk dat de taliban zijn vader niet meer aanspraken voor een periode van bijna een jaar, gezien hun wrede aard die verzoeker schetst. Bovendien, is het weinig geloofwaardig dat de taliban verzoeker meerdere keren aanspreken in deze periode, maar zijn vader absoluut niet. Men zou verwachten dat de taliban meer attentie geven aan degenen die in hun ogen een verboden beroep uitoefent dan aan diens zoon;

vii) gewezen op het feit dat de taliban verzoeker zoveel keren aanspraken, maar slechts veel later zijn vader vermoordden, antwoordt hij dat ze mogelijks dachten dat zijn gezin nieuw was in Afghanistan en uit Pakistan kwam en ze hem daarom mogelijks zoveel tijd gaven. Verzoekers gezin woonde reeds minstens twee jaar in Afghanistan toen hij zo regelmatig werd aangesproken. Daarom kan de gedachtegang dat verzoekers gezin nieuw was in Afghanistan niet gevolgd worden als uitklaring voor het gebrek aan acties vanwege de taliban gedurende drie jaren tot zijn vaders dood. Het is tevens weinig geloofwaardig dat de taliban dermate veel geduld hadden, zelfs na enkele waarschuwingen omtrent hun verbod op zangers. Verder, redeneert verzoeker ook dat de taliban niet zomaar iemand konden vermoorden, zolang er geen bevel is van hun leider of rechtbank. Hierover dient opnieuw opgemerkt te worden dat het uiterst onwaarschijnlijk is dat de taliban die verzoeker dermate gewelddadig omschrijft überhaupt en zolang dienden te wachten op een bevel om zijn vader te vermoorden omwille van zijn beroep van zanger. Men kan verwachten dat de taliban na de waarschuwingen paal en perk aan zijn beroep stellen, gezien zijn vader openlijk ingaat tegen hun verbod en hun leefregels in het dorp en ze mensen die muziek afspelen op hun gsm onmiddellijk bestraffen. Gevraagd waarom er dan uiteindelijk toch een bevel uitgevaardigd werd om zijn vader te vermoorden, speculeert verzoeker dat de taliban mogelijks dachten dat ze zijn vader genoeg hadden verwittigd en hij lang genoeg in het land was om alle regels te kennen. Verzoeker kan echter niet uitklaren waarom het op dat moment dan plots genoeg was voor de taliban en waarom niet eerder. Gevraagd of de taliban in zijn dorp altijd luisterden naar een bevel van hun oversten, antwoordt verzoeker dat hij niet bij de taliban heeft gewerkt en dit dus ook niet honderd procent zeker weet. Verzoeker vindt het in elk geval logisch. Het blijft echter onwaarschijnlijk dat de taliban dergelijke lange tijd wachten met het doden van zijn vader, gezien de wreedheid en abruptheid van hun straffen die hij schetst. Zo verklaart verzoeker dat er veel mensen die voor de overheid werkten, opgehangen werden in het dorp. Indien dorpelingen op straat rondgingen tijdens gebeden, werden ze aangevallen en geslagen, onder andere met buizen. Ze werden ook geslagen omwille van het niet naleven van de kledingregels van de taliban;

viii) in de tweede maand van 2020, de taliban zijn vader vermoordden rond tien uur 's ochtends op de landbouvvelden vlakbij zijn huis. Verzoeker zag dit gebeuren van op een afstand en ging naar de plaats van het gebeuren. Hier zeiden de taliban tegen hem: *"We hadden je eerder verteld dat je vader moest stoppen."*

Nu krijgen we bevel van onze leider en hebben we hem naar de hel gestuurd." Verzoeker kon de vier aanwezige taliban herkennen, zijnde S., J., I. en N.. Een uur na het incident kwam de politie aan bij de plaats. Verzoeker sprak met hen en vertelde dat die vier mannen zijn vader hadden vermoord. Later die dag heeft de lokale politie twee van de vier taliban doodgeschoten, namelijk S. en N.. Andere dorpelingen hebben gehoord dat verzoeker de vier namen van de talibs aan de politie gaf. Verzoeker vermoedt dat zij deze informatie doorgaven aan de taliban. De volgende dag kwamen vier of vijf talibs rond acht of negen uur in de voormiddag naar verzoekers huis. Ze waren op zoek naar verzoeker omdat ze hem beschuldigden van verklikking aan de politie. Vele van verzoekers familieleden waren op bezoek omwille van het overlijden van zijn vader. Verzoekers nonkel ging naar de deur praten met de taliban. Kinderen van verzoekers familie zagen dit en kwamen de mensen binnen waarschuwen dat de taliban op zoek waren naar hem. Verzoeker verstopte zich in de ondergrondse oven, een idee van zijn moeder. Verzoekers familieleden plaatsten daarop tapijten en potten. De taliban doorzochten verzoekers huis. Ze merkten niet eens dat er een oven onder de grond was. De taliban zeiden tegen verzoekers familie dat ze hem niet zomaar zouden laten en dat zijn dagen geteld zijn. Verzoeker wachtte in de oven totdat het donker werd. Dan vertrok hij met zijn oom langs moederszijde naar diens huis. Gevraagd of de taliban zijn huis niet in het oog hielden opdat verzoeker niet zou kunnen wegvlugten, stelt hij dat ze niet op één plaats blijven omdat de overheid dan kan komen. Ze komen naar een huis en dan gaan ze heel snel weg. Dit is echter tegenstrijdig met de informatie die verzoeker verschaftte over de situatie in zijn dorp, namelijk dat de taliban overdag en 's nachts actief waren in zijn dorp en de politie niet naar zijn dorp kwam. Enkel af en toe als er iemand gestorven was, kwam de politie in een grote troep. In het licht van deze situatieschets, is het weinig aannemelijk dat de taliban zijn huis bezoeken op klaarlichte dag rond acht of negen uur in de voormiddag en dan niet in de buurt bleven wachten, gezien er een aanzienlijke kans was dat verzoeker zou wegvlugten;

ix) verzoeker wegvluchtte naar het huis van zijn oom langs moederszijde in Jalalabad. Daar bleef verzoeker een maand ondergedoken zonder naar buiten te gaan. Verzoeker vertelt dat het daar veiliger was dan in zijn eigen regio. Hierbij dient opgemerkt te worden dat er een veiligere plek was waar naar toe verzoeker reeds eerder kon vluchten, wat hij naliet te doen. Na een maand bij zijn nonkel te hebben ondergedoken, vlucht verzoeker uiteindelijk Afghanistan uit;

x) in de maand nadat verzoeker vluchtte uit zijn dorp de taliban dagelijks kwamen vragen waar hij was. Daarna kwamen ze minder langs, maar wel nog vaak. Recentelijk komen ze om de tien of twintig dagen nog naar verzoekers ouderlijk huis, als ze het toevallig passeren. Daarom verhuizen zijn moeder, broers en zussen regelmatig naar huizen van andere mensen. Verzoekers moeder is bevreesd dat de taliban zijn broer S. zouden komen ontvoeren of een dochter, die ze willen laten trouwen met een talib. Om deze reden vluchtte zijn broer S. uit Afghanistan twee maanden voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Hierover moet nog worden toegevoegd dat verzoeker initieel tijdens het persoonlijk onderhoud vertelde dat al zijn broers en zussen momenteel bij zijn moeder wonen, met uitzondering van zijn overleden zus S.. Later vertelt verzoeker echter dat zijn broer S. twee maanden voor het persoonlijk onderhoud gevlucht is. Ook deze inconsistentie komt de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen niet ten goede.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze worden door de Raad overgenomen. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoeker volhardt in zijn vluchtmotieven en het profiel van zijn vader als zanger/muzikant, wijst op het strenge talibanbewind en hun visie wat betreft muziek doch brengt met dit betoog en zijn kritiek op verweerders gevolgtrekkingen geenszins valabele argumenten bij die deze pertinente, correcte en draagkrachtige motieven, die steun vinden in de door hemzelf geschetste context, aangaande zijn tegenstrijdige, inconsistente en onaannemelijke verklaringen kunnen ontkrachten. Door vast te houden aan zijn afgelegde verklaringen op het CGVS over de moord op zijn vader die actief was als zanger, over zijn identificatie van de daders, de wraakzucht van de taliban en over het gedrag van de dorpelingen alsook door nog het talibanbewind te benadrukken in zijn pro-taliban dorp, kan verzoeker geenszins de conclusie ombuigen dat geen geloof wordt gehecht aan de concrete vervolgingsproblemen met de taliban.

In zoverre verzoeker met de verwijzing naar zijn "bijzondere behoeften en kwetsbaarheid"- zonder deze evenwel te concretiseren - zijn tegenstrijdige, inconsistente en onaannemelijke verklaringen tracht te verklaren of omkaderen, moet de Raad vaststellen dat in casu geenszins stukken voorliggen ter staving van mentale of andere gezondheidsproblemen die duiden op een kwetsbaarheid waarmee een invloed ervan op verzoekers verklaringen wordt aangetoond. Verzoeker verklaarde overigens in goede gezondheid te verkeren en maakte in het kader van de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" geen gewag van elementen of omstandigheden die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (Verklaring DVZ van 7 juni 2022, p. 13; Vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' van 7 juni 2022).

In casu kan zodoende niet zonder meer vastgesteld worden dat verzoeker, die de vermeende kwetsbaarheid geenszins uiteenzet noch aantoont en geenszins enige gezondheidsproblemen aannemelijk maakt, niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen, te meer gelet op zijn meerderjarigheid.

De Raad meent dat de door verzoeker neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd. Het louter benadrukken van de neergelegde documenten werpt geen ander licht op de inhoudelijke en vormelijke beoordeling ervan.

Uit wat voorafgaat kan besloten worden dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoeker. De Raad meent bijgevolg dat verzoeker dan ook niet kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

2.3.4.2. Verzoeker laat de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing aangaande een vrees voor vervolging omwille van een (gepercipieerde) verwestering ongemoeid zodat hij er geen afbreuk aan kan doen.

Op basis van de beschikbare objectieve landeninformatie kan hieromtrent volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de de facto-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de facto-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal de facto-staatsinstellingen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de facto-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, Afghanistan Country Focus, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De de facto-talibanregering, evenals de provinciale de facto-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "Afghanistan security situation", August 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de de facto-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook

bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten basis in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, August 2022, p. 45-48 en EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het de facto-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘hudud’- en ‘qisas’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft ‘zina’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘Zina’ is één van de ‘hudud’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘zina’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘hudud’-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate”, van 15 juni 2022 in EUAA “Afghanistan security situation”, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022”, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een de facto-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘qisas’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘hudud’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 130). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er

volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de de facto-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 December 2021 in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 53-55; "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023", p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "Afghanistan: targeting of individuals", August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe de facto-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023", p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de Taliban, hun familie of bureaus omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 51, EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(1) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "Country Guidance" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verweerder in zijn bestreden beslissing en aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, "Country guidance: Afghanistan" januari 2023, p. 21 en 72-79 en EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 96-100).

Waar verzoeker middels zijn aanvullende nota zijn werkattest en een lovende getuigenverklaring van een medewerker van het Rode Kruis in het centrum waar hij verblijft bijbrengt en met de loutere bewering dat hij zich nooit heeft kunnen onderwerpen aan het Talibanregime omdat zijn ouders hem altijd vrij en artistiek hebben opgevoed, besluit de Raad dat, ondanks verzoekers inspanning tot integratie overigens lovenswaardig is, hieruit niet kan worden afgeleid dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als

zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan. Ondanks verzoeker verklaarde vanaf zijn geboorte tot zijn achttien jaar in Pakistan verbleven te hebben, kan niet worden aangenomen dat verzoeker totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer, daar hij de laatste drie jaar, vanaf ongeveer 2017 tot aan zijn vertrek, in Afghanistan in het geboortedorp van zijn ouders heeft gewoond, Pashtoun is van origine en afdoende informatie bezit over zijn regio van herkomst, de Afghaanse kalender en bekende Afghaanse personen (persoonlijk onderhoud van 11 juli 2023, p. 6-7, p. 9-10). Hierbij wordt ook nog aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan daar hij eerder aangaf dat zijn moeder, minstens twee broers, vijf zussen, zijn tantes en zijn verloofde nog in Afghanistan verblijven (Verklaring DVZ van 7 juni 2022, p. 7-9; persoonlijk onderhoud van 11 juli 2023, p. 10-11). Daarenboven verklaarde verzoeker dat hij nog steeds één keer of drie keer per week contact heeft met zijn familie en hij hen ten tijde van het persoonlijk onderhoud de dag voordien sprak (persoonlijk onderhoud, p. 10).

Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat verzoeker zich nog steeds bedient van een tolk Pashtou en verklaarde moslim te zijn (Verklaring DVZ, p. 6; persoonlijk onderhoud, p. 8).

Voorgaande bevindingen in acht genomen, merkt de Raad op dat verzoeker, die tijdens zijn gehoor werd bevraagd aangaande zijn eerder verblijf in Pakistan, niet aantoont dat omwille van zijn eerder verblijf in Pakistan zijn aanpassingsvermogen beperkter is en dit het risico vergroot dat hij zich bepaalde gedragingen eigen heeft gemaakt die hem negatief in de aandacht brengen in Afghanistan onder het talibanregime, te meer hij na zijn verblijf in Pakistan, alwaar hij in een dorp met "alleen maar Afghanen" woonde (persoonlijk onderhoud, p. 9) is teruggekeerd naar Afghanistan en er tot aan zijn vertrek in 2020 zeker drie jaar heeft verbleven alwaar hij overigens nog steeds over een familiaal netwerk beschikt. Verzoeker maakte overigens geen gewag van persoonlijke problemen in Afghanistan wegens zijn louter verblijf in Pakistan.

In zoverre verzoeker wijst op het leven onder talibanbewind, stipt de Raad nog aan dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) in concreto moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de *sharia* wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan in casu niet aangenomen worden dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering.

2.3.4.3. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip "ernstige schade" in dit artikel heeft betrekking "op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade", met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b) van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de "Country Guidance: Afghanistan" van EUAA van januari 2023 (p. 111: "Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.").

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waardoor de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevroering van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen van of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Hierbij wordt ook volledigheidshalve aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan daar hij eerder aangaf dat zijn moeder, minstens twee broers, vijf zussen, zijn tantes en zijn verloofde nog in Afghanistan verblijven (Verklaring DVZ van 7 juni 2022, p. 7-9; persoonlijk onderhoud van 11 juli 2023, p. 10-11). Daarenboven verklaarde verzoeker dat hij nog steeds één keer of drie keer per week contact heeft met zijn familie en hij hen ten tijde van het persoonlijk onderhoud de dag voordien sprak (persoonlijk onderhoud, p. 10). Verder stipt de Raad aan dat verzoeker verklaarde dat zijn paternale tante en maternale oom de reisweg van ongeveer 8000 euro hebben bekostigd en zij ook financieel geholpen werden door zijn paternale oom (Verklaring DVZ, p. 13; persoonlijk onderhoud, p. 25).

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending artikel 3 van het EVRM in casu buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

2.3.4.4. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

De belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjshir en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan.

NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvooien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen.

Wat betreft 2023 wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na taliban-acties tegen deze groep (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 31).

Ook het aantal ISKP-aanvallen nam aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als "verminderd" en "beperkt". ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kaboel en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, taliban-functionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 32-34).

In de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 vonden er volgens de UCDP-gegevens 825 veiligheidsincidenten, *i.e. 'incidents with at least one recorded fatality'*, over het hele land plaats waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

ACLED documenteerde 2635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers", en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde de UCDP 781 incidenten waarbij de meeste incidenten plaatsvonden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 30).

UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 36).

In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde ACLED 1 618 veiligheidsincidenten waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 29-30).

In Kaboel werden door UCDP 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 34).

ACLED registreerde in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgelateerd geweld in de provincie Kaboel, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kaboel. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF.

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal '*armed clashes*', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe

onthemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 onthемden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Onthемding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteerde 274 012 onthемden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en IOM maakt gewag van 1 525 577 onthемden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun herkomstregio's (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 41).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023 en van de EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023.

Verzoeker brengt in casu geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse die gebaseerd is op de beschikbare actuele landeninformatie.

De Raad merkt nog op dat verzoeker met de verwijzingen naar algemene informatie evenmin persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

Volledigheidshalve bemerkt de Raad nog dat waar verzoeker verwijst naar 's Raads rechtspraak in herinnering dient te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet in concreto aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het vernoemde rechtspraak kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Waar in het verzoekschrift wordt opgeworpen dat er een gebrek aan informatie is inzake de huidige situatie in Afghanistan, wordt het volgende aangestipt.

De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. Het betoog van verzoeker, wiens verzoekschrift doorspekt is met landeninformatie, doet hierover niet anders denken.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.9. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

2.3.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad stipt aan dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.3.11. De uiteenzetting van verzoeker laat ook niet toe de schending van enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur vast te stellen.

2.3.12. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU